

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

גיטין-המביא גט ממדנה"י		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
כתב לה גט ונתנו ביד עבדו, וכתב לה שטר מתנה עליו - קנאתה ומתגרשת בו.	רבא:											■	◇			
ואמאי? חצר מהלכת היא, וחצר מהלכת לא קנה												?				
וכי תימא בעומד												!				
כל שאילו מהלך לא קנה, עומד ויושב לא קנה	והאמר רבא:											■	?			
והלכתא: בכפות.												!	◇			
כתב לה גט ונתנו בחצרו, וכתב לה שטר מתנה עליו - קנאתה ומתגרשת בו.	ואמר רבא:												■			
וצריכא דאי אשמעינן עבד, הוה אמינא דוקא עבד, אבל חצר - ליגזר משום חצרה הבאה לאחר מאן ואי אשמעינן חצר, ה"א דוקא חצר, אבל עבד - ליגזר כפות אטו שאינו כפות, קמ"ל.													◇			
מכדי חצר מהיכא איתרבי? מידה, מה ידה דאיתא בין מדעתה ובין בעל כורחה, אף חצרה דאיתא בין מדעתה ובין בעל כורחה, והא מתנה - מדעתה איתא, בעל כורחה ליתא.	אביי:												?			
והא שליחות לקבלה, דמדעתה איתא, בעל כורחה ליתא, וקא הוי שליח לקבלה	מתקיף לה רב שימי בר אשי:												!	◇		
ואביי?													?	◇		
אטו שליחו' מידה איתרבי? מושלה (דברים כד) ושלחה איתרבי.													!	◇		
ואב"א: שליחות לקבלה נמי אשכחן בעל כורחה, שכן אב מקבל גט לבתו קטנה בעל כורחה.													!	◇		
על העלה של זית וכו'.														■		
בשלמא יד דעבד - לא אפשר למקצייה, אלא קרן של פרה - ליקצייה וליתביה לה														?		
אמר קרא: (דברים כ"ד) וכתב ונתן לה, מי שאינו מחוסר אלא כתיבה ונתינה, יצא זה שמחוסר כתיבה, קציצה, ונתינה.														!	◇	
רבי יוסי הגלילי אומר וכו'.															■	
מ"ט דרבי יוסי הגלילי?															^	
ספר - אין לי אלא ספר, מנין לרבות כל דבר? ת"ל: וכתב לה, מכל מקום אם כן, מה ת"ל ספר? מה ספר דבר שאין בו רוח חיים ואינו אוכל, אף כל דבר שאין בו רוח חיים ואינו אוכל.	דתניא:														!	◇
ורבנן?															?	
אי כתיב בספר, כדקאמרת, השתא דכתיב ספר, לספירת דברים הוא דאתא.															!	◇
ורבנן האי וכתב מאי עבדי ליה?															?	
מיבעי להו: בכתיבה מתגרשת, ואינה מתגרשת בכסף, ס"ד אמינא אקיש יציאה להוייה, מה הוייה בכסף, אף יציאה נמי בכסף, קמ"ל.															!	◇
ואידך?															?	
נפקא ליה (דברים כ"ד) מספר כריתות, ספר כורתה, ואין דבר אחד כורתה.															!	◇
ואידך?															?	
מיבעי ליה: דבר הכורת בינו לבניה															!	◇
הרי זה גיטין על מנת שלא תשתי יין, על מנת שלא תלכי לבית אביך לעולם - אין זה כריתות עד שלשים יום - הרי זה כריתות.	כדתניא:														!	■
ואידך?															?	
מכרת כריתות.															!	
ואידך?															?	
כרת כריתות לא דרשי.															!	

<p>מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof</p>	<p>חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story</p>
<p>מקרא-key</p>	

גיטין-המביא גט ממדנה"י		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ג
אין כותבין במחובר לקרקע.													כא:
כתבו במחובר, תלשו וחתמו ונתנו לה - כשר	[ת"ק]												כא:
פוסל, עד שתהא כתיבתו וחתמתו בתלוש.	רבי יהודה:												כא:
אין כותבין לא על הנייר המחוק ולא על הדיפתרא, מפני שהוא יכול להזדייף	ר' יהודה בן בתירא:												כא:
מכשירין.	הכמים:												כא:
כתבו על המחובר													כא:
אין כותבין	והאמרת רישא:												כא:
והוא ששייר מקום התורף	רב יהודה אמר שמואל:												כא:
והוא ששייר מקום התורף	וכן אמר ר' אלעזר א"ר אושעיא:												כא:
והוא ששייר מקום התורף ור' אלעזר היא	וכן אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן:												כא:
עדי מסירה כרתי	דאמר: [ר' אלעזר]												כא:
וה"ק: אין כותבין טופס שמא יכתוב תורף, כתבו לטופס ותלשו, כתבו לתורף ונתנו לה - כשר.													כא:
חתמו שנינו, ורבי מאיר היא	ריש לקיש:												כא:
עדי התימה כרתי	דאמר: [רבי מאיר]												כא:
והכי קאמר: אין כותבין תורף גזירה שמא יחתום, כתבו לתורף, תלשו, חתמו ונתנו לה - כשר.													כא:
כתבו על חרס של עציץ נקוב - כשר													כא:
דשקיל ליה ויהיב ליה ניהלה.													כא:
על עלה של עציץ נקוב - אביי אמר: כשר	[אביי]												כא:
פסול	רבא:												כא:
אביי אמר כשר, דשקיל ליה ויהיב ליה ניהלה	[אביי]												כא:
רבא אמר פסול, גורה שמא יקטום.	[רבא]												כב:
עציץ של אחד וזרעים של אחר, מכר בעל עציץ לבעל זרעים - כיון שמשך קנה, מכר בעל זרעים לבעל עציץ - לא קנה עד שיחזיק בזרעים.													כב:
עציץ וזרעים של אחד, ומכרן לאחר - החזיק בזרעים קנה עציץ													כב:
וזו היא ששנינו: נכסים שאין להם אחריות נקנין עם נכסים שיש להן אחריות - בכסף, ובשטר, ובחזקה													כב:
החזיק בעציץ - אף עציץ לא קנה, עד שיחזיק בזרעים.													כב:
נקבו בארץ ונפו בחוצה לארץ, אביי אמר: בתר נקבו אזלינן	[אביי]												כב:
בתר נפו אזלינן.	רבא:												כב:
בדאשרוש כ"ע לא פליגי, כי פליגי - בדלא אשרוש.													כב:
ובדאשרוש לא פליגי?													כב:
שתי גנות זו על גב זו וירק בינתים, ר"מ אומר: של עליון	והתנן: [ר"מ]												כב:
של תחתון	ר' יהודה:												כב:
התם כדקתני טעמא													כב:
מה אם ירצה עליון ליטול את עפרו, אין כאן ירק	רבי מאיר:												כב:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

גיטין-המביא גט ממדנה"י		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מה אם ירצה התחתון למלאות את גנתו עפר, אין כאן ירק.	ר' יהודה:											כב.
ואכתי בדאשרוש לא פליגי?												כב.
אילן מקצתו בארץ ומקצתו בחוצה לארץ, טבל וחולין מעורבין זה בזה, דברי רבי	והא תניא: [רבי]											כב.
הגדל בחיוב - חייב, והגדל בפטור - פטור	רשב"ג:											כב.
מאי לאו מקצת נופו בארץ ומקצת נופו בחוצה לארץ												כב.
לא, מקצת שרשין בארץ ומקצת שרשין בחוצה לארץ.												כב.
ומאי טעמא דרשב"ג?												כב.
דמפסיק צונמא.												כב.
מאי טעמא דרבי?												כב.
דהדרי ערבי.												כב.
במאי קמיפלגי?												כב.
אורא מבלבל	מר סבר: [רבי]											כב.
האי לחודיה קאי והאי לחודיה קאי.	ומ"ס: [רשב"ג]											כב.
ר' יהודה בן בתירא אומר כו'.												כב. <
א"ר חייא בר אסי משמיה דעולא, ג' עורות הן. מצה, חיפה, ודיפתרא.												כב.
מצה - כמשמעו דלא מליח ודלא קמיה ודלא אפיץ.												כב.
למאי הלכתא?												כב.
להוצאת שבת.												כב.
וכמה שיעורו?												כב.
כדי לצור משקל קטנה.	כדתני רב שמואל בר יהודה:											כב.
וכמה?												כב.
כי ריבעא דריבעא דפומבדיתא.	אביי:											כב.
חיפה - דמליח ולא קמיה ולא אפיץ.												כב.
למאי הלכתא?												כב.
להוצאת שבת.												כב.
וכמה שיעורו?												כב.
עור - כדי לעשות קמיע.	כדתנן:											כב.
דיפתרא - דמליח וקמיה ולא אפיץ.												כב.
למאי הלכתא?												כב.
להוצאת שבת.												כב.
וכמה שיעורו?												כב.
כדי לכתוב עליו את הגט.												כב.
מכשירין.	חכמים:											כב. <
מאן חכמים?												כב.
ר' אלעזר היא	רבי אלעזר:											כב.

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

גיטין-המביא גט ממדנה"י		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
עדי מסירה כרתי.	דאמר: [רבי אלעזר]											כב: !
לא הכשיר ר"א אלא לאלתר, אבל מכאן עד עשרה ימים - לא, חייש' דילמא הוה ביה תנאה וזיפתיה	ואמר ר"א:											כב: ♦ ■
אפי' מכאן עד עשרה ימים, דאם איתא דהוה ביה תנאי, מיכר דכירי.	רבי יוחנן:											כב: ♦ ■
לא הכשיר ר"א אלא בגיטין, אבל בשאר שטרות - לא, דכתי': (ירמיהו ל"ב) ונתתם בכלי הרש למען יעמדו ימים רבים	ואמר ר"א:											כב: ♦ ■
אפי' בשטרות.	רבי יוחנן:											כב: ♦ ■
והכתיב: למען יעמדו ימים רבים												כב: ⚡
התם עצה טובה קמ"ל.												כב: !
הכל כשרין לכתוב את הגט, אפי' חרש, שוטה וקטן.												כב: ■
האשה כותבת את גיטה, והאיש כותב את שוברו, שאין קיום הגט אלא בהותמיו.												כב: ■
והא לאו בני דיעה נינהו												כב: ⚡
והוא שהיה גדול עומד על גביו.	רב הונא:											כג: !
אלא מעתה, עובד כוכבים וישראל עומד על גביו הכי נמי דכשר	א"ל רב נחמן:											כג: ⚡
וכי תימא ה"נ												כג: !
עובד כוכבים - פסול	והתניא:											כג: ■ ⚡
עובד כוכבים לדעתיה דנפשיה עבד.												כג: !
לאו מילתא היא דאמרי, דמדקא פסיל ליה לעובד כוכבים לענין הבאה, מכלל דלענין כתיבה כשר.	הדר אמר רב נחמן:											כג: ■
עובד כוכבים - פסול	והתניא:											כג: ■ ⚡
ההיא ר"א היא, דאמר: עדי מסירה כרתי, ובעינן כתיבה לשמה, והא ודאי עובד כוכבים אדעתיה דנפשיה קעביד.												כג: !
אפי' מצאו באשפה, חתמו ונתנו לה - כשר.	רב נחמן, אומר היה ר"מ:											כג: ■
(דברים כ"ד) וכתב לה - לשמה	איתיביה רבא לרב נחמן:											כג: ■ ⚡
מאי לאו כתיבת הגט												כג: ⚡
לא, התימת עדים.												כג: !
כל גט שנכתב שלא לשום אשה - פסול	איתיביה רבא:											כג: ■ ⚡
אימא: שנחתם שלא לשום אשה - פסול.												כג: !
כשהוא כותבו - כאילו כותבו לשמה	איתיביה:											כג: ■ ⚡
מאי לאו כשהוא כותבו לתורף לשמה - כאילו כותבו לטופס לשמה												כג: ⚡
לא, כשהוא חותמו לשמה - כאילו כותבו לשמה.												כג: !
ואיבעית אימא: הני מתני' מני? ר"א היא												כג: !
עדי מסירה כרתי.	דאמר: [ר"א]											כג: ■ !
והוא ששייר מקום התורף	רב יהודה אמר שמואל:											כג: !
והוא ששייר מקום התורף, ור"א היא.	וכן א"ר חגא משמיה דעולא:											כג: !

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

גיטין-המביא גט ממדנה"י		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אינה תורה.	ורבי זריקא אמר רבי יוחנן:											■
מאי אינה תורה?												▲
כאן הודיעך שאין כח לשמה, ור"מ היא												!
עדי חתימה כרתי.	דאמר: [ר"מ]											■ !
ר"א היא	והאמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:											⚡
אמוראי נינהו ואליבא דר' יוחנן.												!
הכל כשרין להביא את הגט, חוץ מחרש, שוטה, וקטן, וסומא, ועובד כוכבים.												■
קיבל הקטן והגדיל, חרש ונתפקח, סומא ונתפתח, שוטה ונשתפה, עובד כוכבים ונתגייר - פסול אבל פקח ונתחרש וחזר ונתפקח, פתוח ונסתמא וחזר ונתפתח, שפוי ונשתטה וחזר ונשתפה - כשר.												■
זה הכלל: כל שתחילתו וסופו בדעת - כשר.												■ ◊
בשלמא חרש, שוטה וקטן - דלאו בני דיעה נינהו, עובד כוכבים - נמי דלאו בר היתירא הוא, אלא סומא אמאי לא?												⚡
לפי שאינו יודע ממי נוטלו ולמי נותנו.	רב ששת:											!
היאך סומא מותר באשתו? היאך בני אדם מותרים בנשותיהם בלילה? אלא בטביעות עינא דקלא, הכא נמי בטביעות עינא דקלא?	מתקוף לה רב יוסף:											⚡
הכא בחוצה לארץ עסקינן, דבעי למימר בפני נכתב ובפני נחתם, ולא מצוי למימר.	אלא א"ר יוסף:											!
אלא מעתה, פתוח ונסתמא דמצי אמר - הכי נמי דכשר	א"ל אביי:											⚡
פתוח ונסתמא וחזר ונתפתח - כשר	והא קתני:											⚡ ■
חזר ונתפתח - אין, לא חזר ונתפתח - לא												⚡
ה"ה דאף על גב דלא חזר ונתפתח, ואידי דקתני שפוי ונשתטה וחזר ונשתפה, טעמא דחזר ונשתפה, הא לא חזר ונשתפה - לא, תנא נמי פתוח ונסתמא וחזר ונתפתח.												!
דיקא נמי	רב אשי:											■
דקתני זה הכלל: כל שתחילתו וסופו בדעת - כשר												■ ■
ולא קתני כל שתחילתו וסופו בכשרות - כשר, ש"מ.												■
עבד, מהו שיעשה שליח לקבל גט אשה מיד בעלה?	בעו מיניה מרבי אמי:											▲
מדקא פסיל ליה לעובד כוכבים, מכלל דעבד כשר.	אמר להו: [רבי אמי]											!
אין העבד נעשה שליח לקבל גט לאשה מיד בעלה, לפי שאינו בתורת גיטין וקדושין.	רב אסי אמר רבי יוחנן:											■
טעמא במילתא דליתיה, הא במילתא דאיתיה - כשר, והא עובד כוכבים והא כותי דאיתנהו בתורת תרומה דנפשייהו	מתקוף לה ר' אלעזר:											⚡
העובד כוכבים והכותי שתרמו משלהם - תרומתם תרומה	דתנן:											⚡ ■
עובד כוכבים שתרם של ישראל אפ"ל ברשות - אין תרומתו תרומה	ותנן:											⚡ ■
מאי טעמא? לאו משום דכתיב: (כמדבר י"ח) גם אתם, מה אתם ישראל, אף שלוחכם ישראל												⚡
לא, מה אתם בני ברית, אף שלוחכם בני ברית.	אמרי דבי ר' ינאי:											!
אין העבד נעשה שליח לקבל גט אשה מיד בעלה, לפי שאינו בתורת גיטין וקדושין	ר' חייא בר אבא א"ר יוחנן:											■
הרי את שפחה וולדך בן חורין, אם היתה עוברה - זכתה לו.	ואע"פ ששינונו:											■ ■
מאי אם היתה עוברה זכתה לו?												▲

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

גיטין-המביא גט ממדנה"י		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
תרתי אמר: נראים דברים שהעבד מקבל גט לחבירו מיד רבו של חבירו, אבל לא מיד רבו שלו	כי אתא רב שמואל בר יהודה אמר, ר' יוחנן:										■	!
ואם לחשך אדם לומר: זו הלכה שנויה אם היתה עוברה - זכתה לן										⚡		!
אמור לו: שני גדולי הדור פירשו את הדבר, ר' זירא ור' שמואל בר רב יצחק												!
הא מני? רבי היא	חד אמר: [ר' זירא/ר' שמואל בר רב יצחק]										♦	!
המשחרר חצי עבדו - קנה	דאמר: [רבי]										■	!
מאי טעמא דרבי בהא?	וחד אמר: [ר' זירא/ר' שמואל בר רב יצחק]										♦	!
עובר ירך אמו הוא, ונעשה כמי שהקנה לה אחד מאבריה.	קסבר: [רבי]										■	!
אף הנשים שאינן נאמנות לומר מת בעלה, נאמנות להביא את גיטה: חמותה, ובת חמותה, וצרתה, ויבמתה, ובת בעלה.												■
מה בין גט למיתה?												⚡
שהכתב מוכיח.												!
האשה עצמה מביאה את גיטה, ובלבד שהיא צריכה לומר בפני נכתב ובפני נחתם.												■
כשם שאין נאמנות לומר מת בעלה, כך אין נאמנות להביא גיטה	והתניא:											⚡
לא קשיא: כאן בארץ, כאן בחו"ל, בארץ דלאו אדיבורה דידה קא סמכינן - מהימנא, בחו"ל דאדיבורה דידה קא סמכינן - לא מהימנא.	רב יוסף:											♦
אדרבה, איפכא מסתברא בארץ דאי אתי בעל מערער משגחינן ביה, דאיכא למימר לקלקולא קא מיכוונה - לא מהימנא, בחוצה לארץ דאי אתי בעל מערער לא משגחינן ביה - מהימנא.	א"ל אביי:											♦
תניא כוותיה דאביי												■
אשה נאמנת להביא גיטה, מק"ו, ומה נשים שאמרו חכמים אין נאמנות לומר מת בעלה - נאמנות להביא גיטה, היא שנאמנת לומר מת בעלה - אינו דין שנאמנת להביא גיטה וממקום שבאת, מה להלן צריכות שיאמרו בפנינו ונכתב ונחתם, אף היא צריכה שתאמר בפני נכתב ובפני נחתם:	ר"ש בן אלעזר אומר משום ר"ע:											■
מתניתין נמי דיקא	רב אשי:											■
האשה עצמה מביאה גיטה, ובלבד שתהא צריכה לומר כו' ש"מ.	דקתני:											■
ורב יוסף, רישא וסיפא בחוצה לארץ, מציעתא בארץ?												⚡
אין, רישא וסיפא בחו"ל, מציעתא בארץ.												!
ממאי?												^
מדקתני מה בין גט למיתה? שהכתב מוכיח, ולא קתני שהכתב ופה מוכיח.												!
האשה עצמה מביאה וכו'.												■
אשה מכי מטי גיטה לידה איגרשה לה												⚡
באומר לא תגרשי בו אלא בפני ב"ד פלוני.	רב הונא:											!
סוף סוף כי מטיא התם איגרשה בה												⚡
דאמר לה כי מטית התם אתנחיה אארעא ושקליה.	אלא אמר רב הונא בר מנחם משמיה דרב אחא בריה דרב איקא:											!
אי הכי, הוה ליה טלי גיטך מעל גבי קרקע												⚡
טלי גיטך מעל גבי קרקע - לא אמר כלום	ואמר רבא:											⚡

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

גיטין-המביא גט ממדנה"י		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אלא, דאמר לה: הוי שליח להולכה עד דמטית התם, וכי מטית התם הוי שליח לקבלה וקבלי את גיטך.												!	כד.
והא לא חזרה שליחות אצל הבעל												⚡	כד.
דאמר לה: הוי שליח להולכה עד דמטית התם, וכי מטית התם שוי שליח לקבלה.												!	כד.
הניחא למ"ד: אשה עושה שליח לקבל גיטה מיד שליח בעלה, אלא למ"ד: אין האשה עושה שליח לקבל גיטה מיד שליח בעלה, מאי איכא למימר?												⚡	כד.
טעמא מאי - משום דאיכא בזיון דבעל, והכא בעל לא קפיד.												!	כד.
הניחא למ"ד: משום בזיון דבעל, אלא למ"ד: משום חצרה הבאה לאחר מיכן, מאי איכא למימר?												⚡	כד.
דאמר לה: הוי שליח להולכה עד דמטית התם, וכי מטית התם שוי שליח להולכה וקבלי את גיטך מיניה.												!	כד.
ואיבעית אימא, דאמר לה: הוי שליח להולכה עד דמטית התם, וכי מטית התם אימר קמי בי דינא בפני נכתב ובפני נחתם, ומשוי בי דינא שליח וליתבוה ניהליך.												!	כד.
הדרן עלך המביא גט.													

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

גיטין-כל הגט		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כא	כב
כל גט שנכתב שלא לשום אשה - פסול.														כד.
כיצד? היה עובר בשוק, ושמע קול סופרים מקרין איש פלוני מגרש את פלונית ממקום פלוני, ואמר זה שמי וזה שם אשתי - פסול לגרש בו.														כד.
יתר מיכן, כתב לגרש את אשתו ונמלך, מצאו בן עירו ואמר לו שמי כשמך ושם אשתי כשם אשתך - פסול לגרש בו.														כד.
יתר מיכן, היו לו שתי נשים ושמותיהן שוות, כתב לגרש את הגדולה - לא יגרש בו את הקטנה.														כד:
יתר מיכן, אמר לבלר כתוב לאיזו שארצה אגרש - פסול לגרש בו.														כד:
כתב לגרש את אשתו ונמלך וכו'														כד:
ואלא רישא במאי?														כד:
בסופרין העשויון להתלמד עסקינן.	רב פפא:													כד:
דיקא נמי	רב אשי:													כד:
סופרין מקרין, ולא קתני סופרין קוראין	דקתני:													כד:
ש"מ.														כד:
מאי יתר מיכן?														כד:
לא זה שנכתב שלא לשום גירושין, אלא אף זה שנכתב לשום גירושין - פסול. ולא זה שנכתב שלא לשום גירושין דידיה, אלא אף זה שנכתב לשום גירושין דידיה - פסול. ולא זה שלא נכתב לשום גירושין הא, אלא אף זה שנכתב לשום גירושין הא - פסול.	תנא דבי ר' ישמעאל:													כד:
מאי טעמא?														כד:
אי כתב ונתן ספר כריתות בידה, הוה אמינא למעוטי האיך קמא דלא עביד לשום כריתות, אבל כתב לגרש את אשתו ונמלך, דעביד לשום כריתות - אימא כשר, כתב רחמנא (דברים כ"ד) וכתב. אי כתב רחמנא וכתב, הוה אמינא למעוטי האי דלא איהו קא כתיב לה, אבל יש לו שתי נשים, דאיהו קא כתיב לה - אימא כשר, כתב רחמנא (דברים כ"ד) לה - לשמה.														כד:
וסיפא למה לי?														כד:
הא קא משמע לן, דאין ברירה.														כד:
כתב לגרש את הגדולה - לא יגרש בו את הקטנה.														כד:
קטנה הוא דלא מצי מגרש ביה, הא גדולה מצי מגרש ביה														כד:
זאת אומרת, שני יוסף בן שמעון הדרין בעיר אחת - מוציאין שטר חוב על אחריים.	רבא:													כד:
אלא מעתה, רישא דקתני:	א"ל אביי:													כד:
שמי כשמך - פסול לגרש בו	[רישא]													כד:
שני הוא דלא מצי מגרש ביה, הא ראשון מצי מגרש ביה														כד:
ולא אחר יכול להוציא עליהן שטר חוב	והא אמרינן:													כד:
אלא מאי אית לך למימר? בעדי מסירה, ור' אלעזר היא														כד:
הכא נמי בעדי מסירה ור' אלעזר היא.														כד:
כולן פוסלין בכהונה חוץ מן הראשון	רב:													כד:
אף ראשון נמי פוסל	שמואל:													כד:
ואודא שמואל לטעמיה														כד:
כל מקום ששנו חכמים גט פסול - פסול ופוסל, חליצה פסולה - פסולה ופוסלתה מן האחין.	דאמר שמואל:													כד:
שמאל ולילה - פסולות ופוסלות, קטן ואנפיליא - פסולות ואין פוסלות.	במערבא אמרי משמיה דר' אלעזר:													כד:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
---	---

גיטין-כל הגט		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
כולן אין פוסלין חוץ מן האחרון	זעירי:										◆	◆	כה.	
כולן אין פוסלין חוץ מן האחרון	וכן אמר רב אסי:										■		כה.	
אף אחרון נמי אינו פוסל.	רבי יוחנן:										◆	◆	כה.	
ואזדא רבי יוחנן לטעמיה											■		כה.	
האחיך שחלקו לקוחות הן, ומחזירין זה לזה ביוכל.	דא"ר אסי א"ר יוחנן:										■	◆	כה.	
וצריכא דאי איתמר בהא, בהא קאמר רבי יוחנן דאין ברירה, משום דבעינן לה - לשמה, אבל התם מכר הוא דאמר רחמנא ליהדר ביוכל, אבל ירושה ומתנה לא ואי אשמעינן שדה, משום דלחומרא, אי נמי כתחילה, אבל הכא אימא לא, צריכא.											■		כה.	
אמר ללבלר כתוב לאיזו שתצא בפתח תחילה, מהו?	בעא מיניה רב הושעיא מרב יהודה:											▲	◆	כה.
יתר מיכן, אמר ללבלר כתוב לאיזו שארצה אגרש - פסול לגרש בו	אמר ליה [רב יהודה], תניתוה:											■	◆	כה.
אלמא אין ברירה.												!		כה.
האומר לבניו הרני שוחט את הפסח על מי שיעלה מכם ראשון לירושלים, כיון שנכנס ראשון ראשו ורובו - זכה בחלקו ומזכה את אחיו עמן	איתיביה:											⚡	◆	כה.
הושעיא ברי, מה ענין פסחים, אצל גיטין?	אמר ליה: [רב יהודה]											!	◆	כה.
כדי לזרזן במצות.	הא אתמר עלה, א"ר יוחנן:											!	◆	כה.
דיקא נמי												■		כה.
כיון שנכנס ראשון ראשו ורובו - זכה בחלקו ומזכה את אחיו עמו	דקתני:											■	◆	כה.
אי אמרת בשלמא דאמנינהו מעיקרא - שפיר, אלא אי אמרת דלא אמנינהו, לאחר שחיטה מי קמיתמנו?												■		כה.
נמנין, ומושכיך ידיהן ממנו עד שישחט.	והתנן:											■	◆	כה.
מעשה וקדמו בנות לבנים, ונמצאו בנות זריות ובנים שפלים.	תניא נמי הכי:											■		כה.
קא בעי מיניה תולה בדעת אחרים, וקא פשיט ליה תולה בדעת עצמו, והדר מותיב ליה תולה בדעת אחרים	אביי:											⚡	◆	כה.
מאי קושיא? דלמא דמאן דאית ליה ברירה, לא שנא תולה בדעת עצמו ולא שנא תולה בדעת אחרים אית ליה ברירה, ומאן דלית ליה ברירה, לא שנא תולה בדעת עצמו ולא שנא תולה בדעת אחרים לית ליה ברירה.	רבא:											!	◆	כה.
והא רבי יהודה, דתולה בדעת עצמו לית ליה ברירה, ותולה בדעת אחרים אית ליה ברירה	רב משרשיא לרבא:											⚡	◆	כה.
תולה בדעת עצמו לית ליה ברירה												⚡		כה.
הלוקח יין מבין הכותים, אומר: שני לוגין שאני עתיד להפריש הרי הן תרומה, עשרה מעשר ראשון, תשעה מעשר שני, ומיחל ושותה מיד, דברי ר"מ	דתניא: [רבי מאיר]											⚡	◆	כה.
אוסרין	רבי יהודה ורבי יוסי ורבי שמעון:											⚡	◆	כה:
תולה בדעת אחרים אית ליה ברירה												⚡		כה:
מה היא באותן הימים? ר' יהודה אומר: הרי היא כאשת איש לכל דבריה, ולכי מיית הוי גיטא.	דתנן: [רבי יהודה]											⚡	◆	כה:
הא ר"ש, דתולה בדעת עצמו לית ליה ברירה, ותולה בדעת אחרים אית ליה ברירה	רב משרשיא לרבא:											⚡	◆	כה:
תולה בדעת עצמו לית ליה ברירה												⚡		כה:
הא דאמרן												⚡	◆	כה:
תולה בדעת אחרים אית ליה ברירה												⚡		כה:
הריני בועליך על מנת שירצה אבא, אע"פ שלא רצה האב - מקודשת	דתניא: [ת"ק]											⚡	◆	כה:
רצה האב - מקודשת, לא רצה האב - אינה מקודשת	ר' שמעון בן יהודה אומר משום רבי שמעון:											⚡	◆	כה:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
---	---

גיטין-כל הגט		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בין לר' יהודה בין לר"ש, לא שנא תולה בדעת עצמו ולא שנא תולה בדעת אחרים אית להו ברירה, והתם כדקתני טעמא	אמר ליה: [רבא]											כ
אי אתה מודה, שמא יבקע הנוד ונמצא זה שותה טבלים למפרע?	אמרו לו - לר"מ:											כ
לכשיבקע.	אמר להם: [רבי מאיר]											כ
הכותב טופסי גיטין - צריך שיניח מקום האיש, ומקום האשה, ומקום הזמן	[ת"ק]											מ
שטרי מלוה - צריך שיניח מקום המלוה, מקום הלוה, מקום המעות, מקום הזמן												כ
שטרי מקח - צריך שיניח מקום הלוקח, ומקום המוכר, מקום המעות, מקום השדה, ומקום הזמן												כ
מפני התקנה												כ
פוסל בכולן	רבי יהודה:											כ
מכשיר בכולן, חוץ מגיטי נשים, שנאמר: (דברים כ"ד) וכתב לה - לשמה.	רבי אלעזר:											כ
צריך שיניח אף מקום הרי את מותרת לכל אדם, ור' אלעזר היא	רב יהודה אמר שמואל:											ג
עדי מסירה כרתי, ובעיני כתיבה לשמה.	דאמר: [רבי אלעזר]											כ
וצריכא דאי אשמעינן הך קמייטא, בההיא הוא דאיכא לאוקמה כר"א, דקתני אין כותבין וקתני כתבו, אבל סיפא דקתני שאין קיום הגט אלא בחותמיו, אימא ר"מ היא, דאמר: עדי חתימה כרתי. ואי אשמעי' בההיא, ההיא נמי איכא לאוקמה כר"א, אבל הא - אימא מדסיפא ר"א הוי רישא לאו ר"א, צריכא.												כ
מפני התקנה.												<
מאי תקנה?												כ
מפני תקנת סופר, ור"א היא	רבי יונתן:											כ
עדי מסירה כרתי	דאמר: [רבי אלעזר]											כ
ובדין הוא דאפ"י טופס נמי לא לכתוב, ומשום תקנת סופרים שרו רבנן												כ
פוסל בכולן	רבי יהודה:											<
גזר טופס אטו תורף, גזר שטרות אטו גיטין	[רבי יהודה]											כ
מכשיר בכולן חוץ מגיטי נשים	רבי אלעזר:											<
טופס אטו תורף גזר, שטרות אטו גיטין לא גזר.	[רבי אלעזר]											כ
שנאמר: וכתב לה.												<
והא כי כתיב לה - אותרף הוא דכתיב												כ
אלא אימא, משום שנאמר: וכתב לה - לשמה.												כ
קשיא דר' אלעזר אדר' אלעזר												כ
תרי תנאי ואלבא דר"א.												כ
[מפני התקנה]												<
[מאי תקנה?]												כ
משום קטטה, ור"מ היא	רבי שבתי אמר הזקיה:											כ
עדי חתימה כרתי	דאמר: [רבי מאיר]											כ
ובדין הוא דאפ"י תורף נמי לכתוב, וזמנין דשמעה ליה לסופר דקא כתיב, וסברה איהו קאמר ליה, והוה לה קטטה בהדיה.												כ
משום תקנת עגונות, אמרי לה ר"מ, ואמרי לה ר"א	רב חסדא אמר אבימי:											כ
אמרי לה ר"מ:												כ

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

גיטין-כל הגט		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
עדי חתימה כרתי	דאמר: [רבי מאיר]											כ:
ובדין הוא דאפ"ל תורף נמי לכתוב, וזמנין דהוה ליה קטטה בהדה ורתח עלה, וזריק ליה ניהלה ומעגן ומותיב לה												כ:
אמרי לה ר"א:												כ:
עדי מסירה כרתי	דאמר: [רבי אלעזר]											כ:
ובדין הוא דאפ"ל טופס נמי לא לכתוב, וזמנין דבעי למיזל למדינת הים ולא אשכח ספרא, ושביק לה ואזיל ומעגן ומותיב לה.												כ:
ומקום הזמן.												כ:
קפסיק ותני לא שנא מן הנישואין ולא שנא מן האירוסין												כ:
בשלמא מן הנישואין, בין למ"ד משום בת אחותו - איכא, בין למ"ד משום פירי - איכא אלא מן האירוסין, בשלמא למ"ד משום בת אחותו - איכא, אלא למ"ד משום פירי, ארוסה מי אית לה פירי?												כ:
הא מילתא שמעית מיניה דעולא	רב עמרם:											כ:
משום תקנת וד	דאמר: [עולא]											כ:
ולא ידענא מאי ניהו, כיון דשמעיתא להא דתניא:												כ:
האומר כתבו גט לארוסתי לכשאכנסנה אגרשנה - אינו גט	[תניא]											כ:
מה טעם? גזירה שמא יאמרו גיטה קודם לבנה	ואמר עולא:											כ:
ה"נ גזירה שמא יאמרו גיטה קודם לבנה.												כ:
הלכה כר"א.	ר זורא אמר ר' אבא בר שילא אמר רב המנונא סבא אמר רב אדא בר אהבה אמר רב:											כ:
טובינא דחכימי.	קרי רב עליה דר"א:											כ:
ואפ"ל בשאר שטרות נמי?												כ:
האי אשרתא דדייני דמיכתבה מקמי דליסהדי סהדי אחתימת ידיהו - פסולה	והאמר רב פפי משמיה דרבא:											כ:
אלמא מיחזי כשיקרא, ה"נ מיחזי כשיקרא												כ:
וליתא, מדרב נחמן												כ:
אפילו מצאו באשפה, חתמו ונתנו לה - כשר	דאמר רב נחמן, אומר היה ר"מ:											כ:
ואפילו רבנן לא פליגי עליה דר"מ - אלא בגיטי נשים, דבעינן כתיבה לשמה, אבל בשאר שטרות לא												כ:
שטר שלוחו בו ופרעו - אינו חוזר ולוה בו, שכבר נמחל שעבודו	דא"ר אסי א"ר יוחנן:											כ:
טעמא דנמחל שעבודו, אבל משום שיקרא לא חיישינן.												כ:
המביא גט ואבד הימנו, מצאו לאלתר - כשר, ואם לאו - פסול												כז:
מצאו בחפיסה או בדלוסקמא, אם מכירו - כשר.												כז:
מצא גיטי נשים, ושחרורי עבדים, דייתיקי, מתנות, ושוברין - הרי זה לא יחזיר, שאני אומר: כתובין היו ונמלך עליהן שלא ליתנן	ורמינהו:											כז:
הא אמר תנו - נותנין, ואפ"ל לזמן מרובה												כז:
לא קשיא: כאן במקום שהשירות מצויות, כאן במקום שאין השירות מצויות.	רבה:											כז:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

גיטין-כל הגט	Talmud Navigator										א		
	מאן דאמר	כ	י	ז	ה	ו	ט	י	כ	כ			
ואפילו במקום שהשירות מצויות, והוא שהחזקו שני יוסף בן שמעון בעיר אחת, דאי לא תימא הכי, קשיא דרבה אדרבה									■		◇	כז.	
דההוא גיטא דאישתכה בי דינא דרב הונא, והוה כתיב ביה בשוירי מתא דעל רכיס נהרא									○	■	◇	כז.	
חוששין לשני שוירי	ואמר רב הונא:							^	■			כז.	
פוק ועיין בה, דלאורתא בעי לה מינך רב הונא	ואמר ליה רב חסדא לרבה:							○	■		◇	כז.	
נפק דק ואשכח								○	■			כז.	
כל מעשה ב"ד הרי זה יחזיר	דתנן:							○	■		◇	כז.	
והא בי דינא דרב הונא דמקום שהשירות מצויות דמי, וקא פשיט יחזיר, אלמא אי הוחזקו שני יוסף בן שמעון בעיר אחת - אין, ואי לא - לא.									■		◇	כז.	
עבד רבה עובדא בההוא גיטא דאישתכה בי כיתנא בפומבדיתא כשמעתיה.									○		◇	כז.	
בדוכתא היכא דתרו כיתנא, ואף על גב דהוחזקו דלא שכיחן שיירתא	איכא דאמרי:								■		◇	כז.	
בדוכתא דמזבני כיתנא, והוא שלא הוחזקו ושכיחן שיירת.	ואיכא דאמרי:								■		◇	כז.	
רבי זירא רמי מתני' אברייתא ומשני:										⚡	◇	כז.	
המביא גט ואבד הימנו, אם מצאו לאלתר - כשר, ואם לאו - פסול	תנן:									⚡	◇	כז.	
מצא גט אשה בשוק, בזמן שהבעל מודה - יחזיר לאשה, אין הבעל מודה - לא יחזיר לא לזה ולא לזה	ורמינהו: [רבי זירא]								■	⚡	◇	כז.	
הא בזמן שהבעל מודה מיתה יחזיר לאשה, ואפי' לזמן מרובה									■	⚡	◇	כז.	
כאן במקום שהשירות מצויות, כאן במקום שאין השירות מצויות.	ומשני: [רבי זירא]								◆	!	◇	כז:	
והוא שהחזקו הוא דלא ליהדר, והיינו דרבה	איכא דאמרי:									■	◇	כז.	
אע"ג דלא הוחזקו לא ליהדר, ופליגא דרבה.	ואיכא דאמרי:									■	◇	כז.	
בשלמא דרבה לא אמר כר' זירא, מתני' אלימא ליה לאקשוויי, אלא רבי זירא מאי טעמא לא אמר כרבה?											⚡	◇	כז.
מי קתני: אם אמר תנו - נותנין ואפילו לזמן מרובה? דלמא אם אמר תנו - נותנין כדקי"ל לאלתר.	אמר לך [רבה]									!	◇	כז.	
כגון דקאמרי עדים מעולם לא חתמנו אלא על גט אחד של יוסף בן שמעון.	רבי ירמיה:									◆	!	◇	כז.
אי הכי, מאי למימרא?										⚡		כז.	
מהו דתימא ליחוש דלמא איתרמי שמה כשמה ועדים כעדים, קמ"ל.										!	◇	כז.	
כגון דקאמר נקב יש בו בצד אות פלונית, דהוה ליה סימן מובהק.	רב אשי:									◆	!	◇	כז.
ודוקא בצד אות פלונית, דהוה ליה סימן מובהק, אבל נקב בעלמא לא, מספקא ליה: סימנין, אי דאורייתא אי דרבנן.										■		כז.	
רבה בר בר חנה אירכס ליה גיטא בי מדרשא, אמר: אי סימנא - אית לי בגויה, אי טביעות עינא - אית לי בגויה אהדרוה ניהליה.										○		כז.	
לא ידענא אי משום סימנא אהדרוה, וקסברי סימנים דאורייתא, אי משום טביעות עינא, ודוקא צורבא מדרבנן, אבל אינש בעלמא לא.	אמר: [רבה בר בר חנה]									■	◇	כז.	
ואם לאו - פסול.											■	<	כז.
איזהו שלא לאלתר?	ת"ר:									^	■	כז.	
ששהה כדי שתעבור שיירא ותשרה	רבי נתן:									◆	!	◇	כז.
כדי שיהא אדם עומד ורואה שלא עבר שם אדם	ר"ש בן אלעזר									◆	!	◇	כז.
שלא שהה אדם שם	יש אומרים:									◆	!	◇	כז.
כדי לכתוב את הגט	רבי:									◆	!	◇	כז.

<p>disputants-חולקים-◇</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-◇</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת-<</p> <p>story-מעשה-O</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא-■</p> <p>challenge-קושיא-⋈</p> <p>question-שאלה-^</p> <p>answer-תירוץ-!</p> <p>proof-ראיה-■</p>
--	---

גיטין-כל הגט		Talmud Navigator											
מימרא		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כדי לקרותו	רבי יצחק:											◇	כח.
כדי לכותבו ולקרותו.	אחרים:											◇	כח.
ואפ"י שהה ויש בו סימנין - מעידים עליו, דאמרי נקב יש בו בצד אות פלונית												◇	כח.
ואין מעידין על סימני הגוף, דאמרי ארוך וגוין												◇	כח.
מצאו קשור בכיס, בארנקי, ובטבעת, או שמצאו בין כליו, אפילו לזמן מרובה - כשר.												◇	כח.
שלא שהה אדם שם	איתמר: רב יהודה אמר שמואל:											◇	כח.
הלכה: שלא עבר אדם שם.	רבה בר בר חנה אמר רב יצחק בר שמואל:											◇	כח.
לימא מר הלכה כמר, ומר הלכה כמר												⋈	כח.
משום דאפכי להו.												!	כח.
מצאו בחפיסה או בדלוסקמא.												■	כח. <
מאי חפיסה?												^	כח.
חמת קטנה.	רבה בר בר חנה:											!	כח. ◇
מאי דלוסקמא?												^	כח.
טליקא דסבי.												!	כח. ◇